

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 174.

Tolvte Session.

45de Møde.

Mandagen den 26de November Kl. 7 Aften.

(Fortfat.)

Feddersen (fortf.): Jeg maa ogsaa i den Henseende bemærke, at netop disse fine Nerver hos den gavmilde kjøbenhavnske Skatteborger let vilde udsætte ham for en Ting, som den Døde ikke vilde være udsat for, nemlig for at omgaae Loven; der er Intet saa let som at eludere Loven i alle de Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Gaver; thi Sagen kan træde frem i Form af Bytte eller i Form af Kjøb og Salg, og vi have jo seet det sanctioneres, at man til en Slægtning kan sælge en stor Eiendom for en lille Sum for derved at spare paa det stemplede Papiir. Denne Omstændighed gjør, at jeg finder, at man, naar man paa den Maade, som her er Spørgsmaal om, vil indbringe Gaver under Beskatningen, theoretiserer formeget; man faaer ædle Følelser, og man opnaaer ikke Noget derved, thi Folk ville vide at omgaae Bestemmelsen. — Hvad endelig angaaer Forslaget under Nr. 34, da skal jeg ikke trætte Forsamlingen med en videre Udvikling af mine Anstuelser derom, men jeg maa med min ærede Medforslagsstiller (Klein) fastholde, at man i dette Punkt bør tage tilstrækkeligt Hensyn til Communalbestyrelsen. Her er ikke Spørgsmaal om at opstille Principer for det første Grundlag, for Skattens Begreb, men her er Spørgsmaal om, hvorledes Skatten, lagt paa Skatteydernes Ryg, mindst skal komme til at trykke,

og derom troer jeg, at den kjøbenhavnske Communalbestyrelse kan have en Mening.

Formanden: Den ærede sidste Taler brugte i sit Foredrag et Udtryk, som jeg maa berøre. Ved at omtale en Bestemmelse i Lovudkastet sagde han, at forsaavidt den ikke blev forkastet her, ventede han dog, at den vilde falde for Landstingets bedre Kritik. Jeg antager, at det var en Udtalelse, som undslap den ærede Taler i Sverren for at forsvare sin Mening, og at han ikke har villet bruge den i den Betydning, hvori den kan optages. Det er engang vedtaget, og jeg troer det er en rigtig Vedtægt, som man meget omhyggelig bør søge opretholdt, at man ikke under Discussionen i noget af Thingene bør opstille Sammenligninger mellem Thingenes Beslutninger. Men da jeg, som sagt, antager, at Uttringen undslap den ærede Rigsdagsmand i Sverren for at forsvare sin Mening, skal jeg ikke videre paatale den, men kun gjøre opmærksom paa, at den ikke var heldig.

Feddersen: Maa jeg kun tillade mig at gjøre den Bemærkning, at den høitærede Formand har opfattet min Udtalelse aldeles, som jeg maa ønske den opfattet.

M. Jensen: Jeg skulde ikke have taget Ordet saa sildigt, naar det ikke var mig en Nødvendighed at imøbegaae en Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand for Høibet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har fremsført mod Forslaget under Nr. 39. Han sagde nemlig,